

L6n
1329

1842

3680

Ln
1329

unhappy

3685

1999

487
|

43764 - G. H.

Հայրապետ Կարլ Կարապետ (Բարսիլոսյան) քաղաք

92

VERSI

DI SUA MAESTA

Եւրոպայի Երկրապետ

LODOVICO CARLO AUGUSTO

Կորոնա Կայսրի, Յայրապետ

RÈ DI BAVIERA

ETC. ETC. ETC.

CHE SI COMPIACQUE DI VISITARE

IL MONASTERO

DE' RR. MONACI ARMENI MECHITARISTI

DI S. LAZZARO

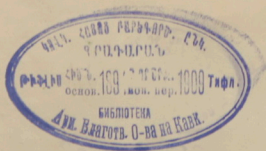
IL 29 MAGGIO DELL' ANNO 1841

29 1332

(1328-60)

28223-62 9-

Das

Armenische Kloster

auf der

Insel San Lazzaro bei Venedig.

Frieden, wie ihn nicht die Welt ertheilet,
Wie allein nur Christus ihn verleiht,
Hier in diesen Klostermauern weilet.
Fühlen läßt's uns, daß der Ort geweiht.

Und auch er, dem längst er schon verschwunden,
Welchen stürmisch in die Welt es trieb,
Byron, selber, hat ihn hier empfunden;
Doch in seinem Herzen er nicht blieb.

Neigend sich die Rosen hoch erheben,
Und der Oleander prächtig blüht,
Von dem Meer, dem südlichen, umgeben;
Alles süßet Ruhe in's Gemüth.

Von Lagunen, herrlich, sich erheben,
Steht, die weite Inselstadt, der Blick,
Wie es keine gab und nie wird geben.
Sie doch unterlag auch dem Geschick.

Abgesondert von dem Weltgetöse,
Zeigt sich in Venedig, wie es heut,
Die Vergänglichkeit der ird'schen - Größe,
In dem Meere die Unendlichkeit.

In dem Anschau'n mäßig nicht versunken,
Einend Frömmigkeit mit Wissenschaft,
Sind erlöhnt von dem heil'gen Funken
Diese Mönche; wirken segensreicher Kraft.

Ander Völker Wissen zu verbreiten,
So wie das beseligende Wort,
Fern nach Asien, widmen hier mit Freuden
Sie ihr Leben; nützen rastlos fort.

Aus der stillen Insel immer sendet
Sich des Lichtes lebensvoller Strahl,
Ewig sich erneuend, der nie endet,
Welcher sieget, ewig, überall.

LUDWIG

Մ Ե՛Ն Ը Ս Տ ԸՆ

ՍՐԻՈՅՆ Գ.Ը.Չ.ԸՐՈՒ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

Տ Ը Գ

Խաղաղութիւն զոր ոչ կարէ տալ աշխարհ,

Եւ զոր վիրկէն եւեթ շնորհէ բարերար,

Սէնարանիս այսմիկ բնակէ 'ի պատուար,

Եւ սրբազան իմն այս 'ի սիրտ ազդի վայր:

Ինքնին իսկ Վայրըն զուրկ անտի եւ թափուր,

Որ բուռն 'ի թափ մըղեալ գերկրաւրս բերիւր,

Օ ճաշակ նորին 'ի շրջապատս յայս առնոյր,

Իայց ոչ այնմիկ ասպընջական էր սիրտ իւր:

Իստ եւ բարձունքն իսկ աճեցեալ վարդենիք,

Եւ Ուէանդր որ աստ ծաղկէ գեղեցիկ,

Եւ շուրջ պատեն հարաւային զայն ալէք:

Մըղեն անդորր 'ի սիրտ բընաւքս այսորիկ:

Ա՛ւք 'ի ծանծաղն անդ նըմարեն 'ի ծովակ,
Ս՛ երամբարձեալ ըզհոյակապ զայն քաղաք .
Ո՛րոյ շեկաց ե. ոչ կացցէ օրինակ,
Բայց եւ առ նա հաս օրհասին յաղթանակ :

Յաշխարհական 'ի դըղորդմանց մեկուսի ,
'Կոցա սերկեանս յայս 'ի Ս՛ էհեժ նըկարի
Փախըստական շուք մեծութեանց աշխարհի ,
Եւ յՈ՛վկիան անկէտ դարուցն հաւաստի :

Ո՛ւ միանձունքս այտօրիկ կեան ինքնանուէր
Ի տեսական եւեթ 'ի կեանս 'ի յանբեր ,
Ը՛յլ ըզսօփերս յեռուն կրօնից աւընթեր ,
Ս՛ առեալք 'ի հո՛ւր սուրբ՝ ժիր մըշակք պըտղաբեր :

Վարողք բանին նուիրեն ըզկեանս մըտադիւր ,
Եւ գիտութեանց օտար ազգաց համասփիւռ
Ի ծաւալումն ընդ Մտիա ընդ հանուր .
Սկնցաղօգուտք առանց տալոյ անձանց դիւր :

Յանգորրաւէտ կըզգուոյս ծագէ անընդհատ
Ս՛ըշտանօրոգ լուսոյ կենաց ճառագայթ ,
Ո՛ր անարօտ փայլեալ 'ի շող երկնառատ ,
Եւ ընդ ոլորտս երկրի յաւէժ մըշտայաղթ :

DE INSULA

ET

MONASTERIO S. LAZARI

EPIGRAMMA

Quam mundus nunquam, at solus largitur Jesus,
Pax hic alma sedet, cui sacer ipse locus.
Anglus eam Vates falsa inter gaudia quaerens,
Hic tandem invenit, nec tamen arripuit.
Hic inter varios excelsa rosaria flores;
Hic undae; hic fessi blanda quies animi.
Cernitur hinc, Venetùm ut mediis Urbs fluctibus extet,
Unica, sed fatis cessit et ipsa suis.
Haec docet, in nostris quam sint fluxa omnia rebus.
Indicat aeternos ut maris unda dies.
Impigra, sacra Deo, studiisque intenta profundis
Perpetuam hic sedem gens sibi constituit.

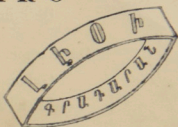
Ipsa aperit quidquid longinquis scitur in oris ,
Atque Asiae populis monstrat ad astra viam.
Hinc diva, unde datur tranquillam ducere vitam ,
Semper inextincto lumine flamma nitet.

SULL' ISOLA

E SUL MONASTERO

DIS. LAZZARO

CANZONE

L' alma pace, che concede
Non il mondo, ma Gesù,
In quest' Isola risiede :
Sacro è 'l loco a la virtù.

L'Anglo Vate invan del mondo
Fra 'l tumulto la cercò :
Qui trovolla, ma nel fondo
Del suo cor non la serbò .

Qui sovrastano le rose,
Quai regine, a gli altri fior ,
piangon l'onde lamentose:
Tutto calma inspira al cor .

Di qua l'unica da l'acque
Città vedesi spuntar;
Par non ebbe, e pur soggiacque
De la sorte al variar.

De le cose in lei si scorge
La fatal caducità,
Come il mar l'immagin porge
De l'immota eternità.

Dotte e pie, non d'ozio amiche,
L'alme son, che albergan qui,
Ed in utili fatiche
Stanno intente e notte e dì.

Altrui fanno il saper noto
Di straniere nazioni,
E de l'Asia al suol rimoto
Fan del vero udire il suon.

Da quest' Isola tranquilla
Spande ovunque il suo fulgor
La vivifica scintilla,
Che ognor vince, e mai non muor.

VENEZIA

TIPOGRAFIA ARMENA DI SAN LAZZARO

1842

Spec 54

ALPHABET

CHARACTERISTICS OF THE ALPHABET

1881

